

השלמות לשיחות ש"פ משפטים

בס"ג, שייכותה של פרשת שקלים (צדקה) לפרשת משפטים:

ובהדגשה יתירה – כנהוג בכל שנה שבמוצאי ש"ק פרשת משפטים מתקיימת מסיבת מלוה-מלכה לטובת קרן גמילות חסדים, ש"גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה".¹

וכשם שהענין דפרשת שקלים הוא "אחת בשנה" שממנו נמשך על כל השנה כולה, כן הוא גם בנוגע ל"מלוה-מלכה" השייכת לתוכן דפרשת שקלים (צדקה וגמ"ח), שהיא "אחת בשנה" על מנת שפעולתה תהי' נמשכת על כל השנה כולה.

שם, הערה 32, בענין התענית, ופדייתה ע"י צדקה:

ויה"ר שלא יהי' עוד צורך בענין התעניות, ובמילא לא יהי' צורך גם בפדיית התענית, כיון שיבטלו הענינים הבלתי-רצויים שבגללם יש צורך בתעניות – כפס"ד הרמב"ם² "כל הצומות האלה עתידים ליבטל לימות המשיח", כולל ובמיוחד תענית אסתר (בערב פורים), ושייך גם לפסח, שהרי התענית בזמנה של אסתר (בפעם הראשונה) היתה בפסח³ – ששניהם (פורים ופסח) קשורים עם הגאולה, כלשון חז"ל⁴ "מיסמך גאולה לגאולה", "פורים לפסח".

ויש להוסיף שענין הכפרה שייך גם ליום השבת (אם כי באופן של שמחה, "וביום שמחתכם אלו השבתות"⁵) – כמוכן גם מאמירת "אב הרחמים" ביום השבת (מלבד בשבתות מיוחדות, בימים שאין אומרים בהם תחנון, וכיו"ב).

ולהעיר מחילוקי המנהגים בקהילות ישראל בנוגע לאמירת "אב הרחמים" בשבתות שבהם קורין ד' הפרשיות.⁶

ויה"ר והוא העיקר – שלא נצטרך לומר "אב הרחמים", כיון שתיקף ומיד "הקיצו ורננו ושוכני עפר"⁷, ו"משה ואהרן עמהם"⁸.

(6) ראה פתחי עולם מטעמי השלחן או"ח סתרפ"ה סק"ד. וש"נ.
(7) ישעי' כו, יט.
(8) ראה יומא ה, ב. תור"ה אחד – פסחים קיד, סע"ב.

(1) סוכה מט, ב.
(2) הלי' תעניות בסופן.
(3) ראה טור או"ח סו"ס תרפו, ובכ"י וב"ח שם. לקו"ש ח"ו ע' 371 בהערה. וש"נ.
(4) מגילה ו, סע"ב ובפרש"י.
(5) ספרי בהעלותך יו"ד, יו"ד.

לאחרי ס"ח:

ויש להוסיף ולקשר זה גם עם הפרשה שמתחילים לקרוא במנחה – פרשת תרומה – שבו מדובר אודות כללות הענין ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"⁹, ופרטי הענינים דעשיית המשכן וכליו, החל מהארון והכפורת וכו', כנ"ל בארוכה.

ומזה באים לכל המשך הפרשיות שלאח"ז – תרומה תצוה תשא ויקהל פקודי, שכולם קשורות ושייכות לעשיית המשכן.

ובזה גופא יש שייכות מיוחדת לפרשת תשא – כיון שפרשת שקלים היא התחלת פרשת תשא, אלא שבפרשת שקלים קורין זה באופן של הוספה על סדר הפרשיות שע"ד הרגיל, ובפרשת תשא קורין זה על סדר פרשיות השנה, "תמידים כסדרם", שבוזה מודגשת יותר הפעולה על כללות הזמן, כמו התמידים, שאף שהקרבתם רק בבוקר ובין הערביים, הרי פעולתם היא על כל היום, כמארז"ל¹⁰ ש"תמיד של שחר מכפר על עבירות שבלילה ושל בין הערביים מכפר על עבירות שנעשו ביום"¹¹.

[ולמען מהשייכות המיוחדת ד"תמיד של בין הערביים" לזמן זה – זמן תפלת מנחה (ובפרט מנחת שבת) שהיא כנגד תמיד של בין הערביים¹², שגדלה מעלה ביותר, כמארז"ל¹³ "לעולם יהא אדם זהיר בתפלת המנחה, שהרי אליהו לא נענה אלא בתפלת המנחה", ובאופן ד"ענני ה' ענני"¹⁴, ש"נענה" ב"פ, "כפלים לתושי"¹⁵, כפלים (לא רק בכמות, אלא) גם (ובעיקר) באיכות – שהמענה הוא באופן נעלה יותר, ע"ד "טרם יקראו ואני אענה"¹⁶, ולא עוד אלא שהקריאה עצמה היא באופן ד"אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך"¹⁷, ש"הפה הוא רק הכלי שיומשך על ידו ויתגלה דיבורו ית"¹⁸.

וכמודגש גם בלימוד התורה – שכיון ש"כל התורה כולה שמותיו של הקב"ה"¹⁹, ה"ז בכלל "תהלתך" – לא רק באופן ש"כל הקורא ושונה הקב"ה קורא ושונה כנגדו"²⁰ (שהאדם הוא המתחיל), אלא באופן ש"הדיבור שהאדם מדבר בד"ת הוא ממש דיבורו ית', היינו שה' מדבר בו ממש ע"י פיו של

(9) תרומה כה, ח.

(10) במדב"ר פכ"א, כא. וש"נ.

(11) "וכן התפלה בזמן הזה עם התשובה" (אגה"ת פ"א). – ולהעיר ממארז"ל (ברכות יט, א) "אם ראית תלמיד חכם שעבר עבירה בלילה אל תהרהר אחריו ביום... (כיון ש)ודאי עשה תשובה".

(12) ברכות כו, ב.

(13) שם ו, ב.

(14) מ"א יח, לו.

(15) איוב יא, ו.

(16) ישעי' סה, כד.

(17) תהלים נא, יז.

(18) לקו"ת שה"ש מא, א. ובכ"מ.

(19) ראה זח"ב פז, א. יונת אלם פכ"ט. רמב"ן

בהקדמתו עה"ת.

(20) ראה תדב"ר רפ"ח. יל"ש איכה רמז

תתרלד.

האדם¹⁸ (שהקב"ה הוא המתחיל), ועד לתכלית השלימות שבלימוד התורה – כש"תורה חדשה מאתי תצא"²¹, "מאתי" ממש].

ויש להוסיף בביאור הקשר והשייכות דהמשך הפרשיות שבהם מדובר אודות עשיית המשכן (מתרומה עד פקודי) לפרשת שקלים – בפשטות – שמעלת וסגולת הצדקה (התוכן דפרשת שקלים) ש"מקרכת את הגאולה"²², שאז תהי' השלימות ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", בביהמ"ק השלישי, שבו תהי' גם השלימות דמשכן שעשה משה²³, ביהמ"ק הראשון וביהמ"ק השני²⁴ ("אלה פקודי המשכן משכן", "שני פעמים, רמז למקדש שנתמשכן בשני חורבנין"²⁵ – כמו משכון שמחזירים לבעלים בשלימות) – "חוט המשולש (ש)לא במהרה ינתק"²⁶.

בס"י, שמשיח ילמד תורה את כל העם:

ועוד וג"ז עיקר – שמתגלה הניצוץ משיח שבכאו"א מישראל נכמו הניצוץ דמשה רבינו, שעיי"ז נעשה ענין היראה "מילתא זוטרת"י אצל כאו"א מישראל²⁷], כמרומו בפסוק²⁸ "דרך כוכב מיעקב", שקאי על מלך המשיח²⁹, ורומז גם לכאו"א מישראל שנמשל ל"כוכב"³⁰, כיון שבכאו"א מישראל יש ניצוץ משיח³¹.

ויה"ר והוא העיקר – שמהדיבור בזה יומשך ויבוא המעשה בפועל, שתיכף ומיד יקויים היעוד "דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וגו'", בפועל ממש.

* * *

יא. כרגיל – יעלו מלמטה למעלה אלה שהכינו משקה המשמח עבור התועדויות בקשר ובשייכות להענינים האמורים לעיל, ויכריזו פרטי הדברים וכו'.

והעיקר – שתיכף ומיד ממש תהי' העלי' האמיתית מלמטה למעלה דכל בנ"י בגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש.

ולא עוד אלא שתהי' עלי' לדרגא שלמעלה מגדר התחלקות מעלה ומטה (מקום), ולמעלה מגדר התחלקות הזמן, וזה שמשתמשים בלשון "עלי' מלמטה

(26) קהלת ד, יב.

(27) ברכות לג, סע"ב. וראה תניא רפמ"ב.

(28) בלק כד, יז.

(29) ראה ירושלמי תענית פ"ד ה"ה.

(30) ראה ירושלמי מע"ש ספ"ד.

(31) ראה מאור עינים ס"פ פינחס.

(21) ישעי' נא, ד. ויק"ר פי"ג, ג.

(22) ב"ב יו"ד, א. וראה תניא פל"ז.

(23) כמארו"ל שמעשה ידי משה נצחיים (ראה

סוטה ט, סע"א).

(24) ראה זח"ג רכא, א.

(25) ר"פ פקודי ובפרש"י.

למעלה" (התחלקות דמקום) ו"תיכף ומיד" (התחלקות דזמן), ה"ז רק מפני שבאים מדרגא שיש בה התחלקות דמקום וזמן, אבל, מתעלים לדרגא שאין לה ערך ושייכות לדרגא שלפנ"ז, ועד שלא נשאר רושם מהדרגא שלפנ"ז; וכיחד עם זה, ה"ז נמשך בגדרי המקום והזמן, ושניהם יחד, ובאופן של ממשות, תיכף ומיד ממש.

[לאחרי חלוקת המשקה – התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן ניגון הקפות לאביו הרלוי"צ ז"ל. ואח"כ הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה].

